

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ
«**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ**»

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΥΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapostoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com

τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ 27 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015. Α' ΛΟΥΚΑ
Καλλιστράτου μάρτυρος, Αριστάρχου αποστόλου,
Ακυλίνης νεομάρτυρος
Έτος 8^ο Τεύχος 356

ΑΛΙΕΙΣ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Ο Χριστός περικυκλώνεται και πιέζεται από τον όχλο που επιθυμεί να ακούσει τον λόγο του, ενώ είναι δίπλα στη λίμνη της Γεννησαρέτ. Ο Χριστός βρίσκεται στο ίδιο επίπεδο με τους ακροατές του, οι οποίοι τον καλύπτουν οπτικά αλλά και ακουστικά, με αποτέλεσμα το κήρυγμα να είναι προβληματικό. Ο ευαγγελιστής Λουκάς περιγράφοντας τη δυσκολία του κηρύγματος του Χριστού από πλευρά συνθηκών και καταστάσεων της τότε εποχής μας υπενθυμίζει

το λόγο του ιερού Χρυσοστόμου «κήρυγμα οδεύον δια πάσης ανέσεως ουκ έστι κήρυγμα». Ας μη διαμαρτυρόμαστε λοιπόν εμείς οι νεώτεροι διάκονοι, που έχουμε πλήθος ευκολίες και ανέσεις, αν κάποτε έκτακτα περιστατικά και συνθήκες δυσχεραίνουν το έργο μας. Χρειάζεται να υποστούμε το μαρτύριο των δυσκολιών του κηρύγματος για να αποβεί αυτό καρποφόρο.

Ο Χριστός λοιπόν, για να πάρει ανάσα και να μπορέσει να κηρύξει, ζητά από τους γνωστούς του από προηγούμενες συναντήσεις αλιείς, που είχαν αράξει τα πλοία τους μετά από ολονύχτιο αποτυχημένο ψάρεμα και καθάριζαν τα δίχτυα τους, να του δώσουν τη δυνατότητα να διδάξει μέσα από ένα πλοίο. Μπαίνει μέσα στο πλοίο που ήταν του Πέτρου και τον παρακαλεί να μπει λίγο πιο μέσα για να υπάρχει η απαιτούμενη απόσταση ομιλητού και ακροατηρίου. Ο Πέτρος, αν και ξάγρυπνος και κουρασμένος και κακόκεφος, αφού δεν έπιασε τίποτα μετά από ολονύχτια προσπάθεια, δέχεται. Ο ζήλος του και ο πόθος του να ακούσει το λόγο του Χριστού αλλά και η αγάπη του για τον Διδάσκαλο διώχνουν την εξάντληση και την άνοια του και κεντρίζουν το ενδιαφέρον του, ενεργοποιούν δε τις ευγενείς δυνάμεις της ψυχής του.

Πόσο πρόθυμος και υπάκουος και ανιδιοτελής ο Πέτρος και πόσο απρόθυμοι, ανυπάκουοι και ιδιοτελείς πολλοί των χριστιανών μας. Πόσο κλεισμένοι στο καβούκι και το στενό υλικό συμφέρον τους είναι. Πόσο δεν θέλουν να χαλάσουν την ραστώνη τους, την ησυχία τους και το ραχάτι τους. Πόσο ψυχροί και αδιάφοροι στις ανάγκες των εργατών του ευαγγελίου. Κι όμως το αψευδές στόμα του Κυρίου διακηρύσσει· «ο δεχόμενος υμάς εμέ δέχεται, και ο εμέ δεχόμενος δέχεται τον αποστείλαντά με. Ο δεχόμενος προφήτην εις όνομα προφήτου μισθόν προφήτου λήψεται, και ο δεχόμενος δίκαιον εις όνομα δικαίου μισθόν δικαίου λήψεται. Και ος εάν ποτίση ένα των μικρών

τούτων ποτήριον ψυχρού μόνον εις όνομα μαθητού, αμήν λέγω υμίν, ου μη απολέση τον μισθόν αυτού» (Ματθ. 10, 40-42).

Ο Χριστός μιλά και αφού τελειώνει ζητά από τον Πέτρο να μπει ξανά μέσα στη λίμνη και να ρίξει και πάλι τα δίχτυα. Ο Πέτρος υπακούει χωρίς αντιρρήσεις με απόλυτη ταπείνωση, αυτοθυσία αλλά και πίστη. Μπορούσε να αρνηθεί ευγενικά λέγοντας ότι είναι κουρασμένος, ξάγρυπνος, κακόκεφος ή και να νευριάσει με την αδιακρισία του Διδασκάλου να μπει και στον επαγγελματικό του χώρο και να του ζητά να κατευθύνει το έργο του χωρίς να είναι ψαράς. Μπορούσε να του πει «μη εξέρχεσαι των πεδίων» Κύριε. Ο Πέτρος όμως υπακούει· είναι ολότελα δοσμένος στον Χριστό και πλήρως συνεπαρμένος με το πρόσωπο και το έργο του. Απλώς πιστοποιεί στον Χριστό και στο πλήθος τις συνθήκες κάτω από τις οποίες δέχεται. Επιστάτα, αν και όλη τη νύχτα ψαρεύαμε και εν τούτοις δεν πιάσαμε τίποτα, εγώ για το χατίρι σου θα ξαναρίξω τα δίχτυα.

Το αποτέλεσμα του ψαρέματος αυτού ήταν εκπληκτικό. Πιάσανε τόσα ψάρια που βυθιζότανε το πλοίο. Το πλοίο που φιλοξένησε τον Χριστό, το πλοίο που έγινε άμβωνας για τον μεγάλο Διδάσκαλο, το πλοίο που υπηρέτησε την ιεραποστολή τώρα γεμίζει κι από υλική ευλογία. Τι περίεργο! Όλη τη νύχτα ψαρεύανε και μάλιστα ξέροντας τα ψαροτόπια και τις συνήθειες των ψαριών, ώστε να μπορούν άνετα να τα παγιδεύσουν και δεν πιάσανε τίποτα. Και τώρα δεν έχουν που να τα βάλλουν. Ποια η αιτία αυτής της βραδινής αποτυχίας και της σημερινής επιτυχίας; Απλούστατα την προηγούμενη ψαρεύανε χωρίς τον Χριστό· τώρα ψαρέψανε με τον Χριστό. Χωρίς τον Χριστό δεν επιτυγχάνουμε τίποτα· με τον Χριστό μαζί μας επιτυγχάνουμε τα πάντα. Ακόμη κι αυτά που δεν είχαμε ονειρευθεί ποτέ. Χωρίς τον Χριστό χάνουμε και τα χαρίσματά που μας έχει δώσει, όπως οι εννέα μαθητές που δεν μπόρεσαν να θεραπεύσουν τον σεληνιαζόμενον υιό, όταν ο Χριστός έλειπε στο Θαβώρ. Με τον Χριστό τα πρόβατα νικούν τους λύκους, οι αμόρφωτοι τους σοφούς, οι αδύναμοι τους αδυνάτους, οι άρρωστοι τους υγιείς, οι πτωχοί τους πλουσίους... Η Γραφή μας ενημερώνει σταράτα και ξεκάθαρα ότι «μία μέρα παρά Κυρίου ως χίλια έτη, και χίλια έτη ως ημέρα μία» (Β΄ Πέτρ. 3,8). Δηλαδή μία μέρα ευλογημένη από τον Κύριο, γεμάτη από τη χάρη του και την ενέργεια του Αγίου Πνεύματος είναι τόσο μεγάλη και καρποφόρα όσο χίλια χρόνια ανθρώπινης προσπάθειας και δράσεως και προσφοράς. Αντιθέτως χίλια χρόνια αυτόνομης, ανθρωποκεντρικής δράσεως και πολιτισμού είναι για τον Κύριο μια μέρα ασήμαντη και ανυπολόγιστη.

Ο Πέτρος αντί να χαρεί με το αποτέλεσμα τα χάνει, τρέμει, δεν αισθάνεται καλά. Γιατί μπροστά του έχει μια θεοφάνεια. Τα ψάρια ήρθαν κι έπεσαν στα δίχτυα του οδηγημένα από τον Θεό. Είναι ψαράς έμπειρος και ξέρει ότι ανθρωπίνως ήταν αδύνατο να συμβεί αυτή η επιτυχία. Αυτό που θα συμβεί αργότερα στο Θαβώρ που οι μαθητές θα πέσουν κάτω έντρομοι και ζαλισμένοι από το άκτιστο φως του Χριστού (Ματθ. 17,6), αυτό συμβαίνει και τώρα. Η θέα του Θεού σ' αυτή τη ζωή προκαλεί τον πόθο αλλά και συγχρόνως το φόβο των ανθρώπων. Γι' αυτό ο Χριστός ιστορείται στις εικόνες, και μάλιστα ως Παντοκράτωρ, με τον ένα οφθαλμό του ιλαρό και τον άλλο αυστηρό. Ακόμη και οι ασώματοι και άγιοι άγγελοι δεν μπορούν συνέχεια να απολαμβάνουν το άκτιστο φως. Κι αυτοί ζαλίζονται· γι' αυτό σκεπάζουν με τα φτερά τους τα πρόσωπά τους (Ησ. 6,2). Ο Χριστός τον καθησυχάζει και τον ενημερώνει ότι από τώρα και στο εξής θα αλιεύει ανθρώπους και όχι ψάρια. Η διαβεβαίωση του

Χριστού είναι συγχρόνως και μια δοκιμασία σε όσους είδαν την θεοφάνεια. Θα πρέπει να αφήσουν τα ψάρια που πιάσανε, το ανέλπιστο κέρδος, και να ακολουθήσουν τον διδάσκαλο. Από δω και πέρα θα είναι «οι μηδέν έχοντες και τα πάντα κατέχοντες» (Β΄ Κορ. 6,10). Θα είναι αυτοί που θα λαμβάνουν δωρεάν τα πάντα από το Χριστό αλλά θα πρέπει και δωρεάν να τα δίδουν. Περιθώρια για υλικό κέρδος και απολαβές το ευαγγέλιο δεν αφήνει καθόλου. Όσοι δεν το προσέξουν αυτό θα έχουν την τύχη και το οικτρό κατόντημα του Ιούδα, που έχασε τα πάντα για το τίποτα. Μη γένοιτο κανείς μας να το πάθει αυτό.

π. Μελέτιος Βαδραχάνης. Αρχομανδρίτης

Παναγία η Γοργοεπήκοος: Η θαυματουργή εικόνα της Μονής Δοχειαρίου

Ένα από τα πολλά ονόματα που προσδίδουμε στην Παναγία μας είναι Γοργοεπήκοος και η ομώνυμη θαυματουργή εικόνα της βρίσκεται στην Ιερά Μονή Δοχειαρίου Αγίου Όρους από το 1646. Εκεί, όπως αναφέρεται στο ιστορικό της Μονής, "λάμπει ως πολύφωτος σελήνη, σαν άριστος κυβερνήτης και σοφός οικονόμος το διακυβερνά", φυλάσσοντας από κάθε προσβολή και επήρρεια τους ασκομένους σε αυτό οσίους πατέρες, αλλά και όσους προστρέχουν σ' εκείνη με πίστη, ζητώντας την βοήθεια της. Και γενικά διαφυλάττει και γοργώς και προθύμως υπακούει και ελεεί όλους, όσοι την ευλαβούμεστε και την επικαλούμαστε με πίστη.

Όπως αναφέρει στο Συναξάρι Ο όσιος Νικόδημος, στη Μονή του Δοχειαρίου, στο δεξί μέρος της Τραπεζής του Μοναστηρίου, βρισκόταν μια παλαιά εικόνα της Παναγίας. Οι πατέρες της Μονής αναφέρουν ότι είχε αγιογραφηθεί από την εποχή του κτήτορος της Μονής Νεοφύτου, τον 11ο αιώνα.

Το έτος 1646, που ήταν ένα έτος πολύ δύσκολο για την Ιερά Μονή, διότι δεν είχε τα απαραίτητα χρήματα για να πληρώσει τους καθορισμένους φόρους στους Τούρκους κατακτητές, ο τραπεζάριος του Μοναστηριού, περνούσε μπροστά από αυτήν την εικόνα συνεχώς, ακόμα και τη νύχτα βαστάζοντας στα χέρια του αναμμένα δαδιά. Μια βραδυά, εκείνο το έτος, λοιπόν, καθώς περνούσε και πάλι μπροστά από την εικόνα της Θεοτόκου, ακούει φωνή να βγαίνει από την εικόνα και να του λέει: "Μην περνάς από εκεί και μαυρίζεις τον τόπο με καπνό". Ο μοναχός νομίζοντας ότι κάποιος άνθρωπος φώναξε, καταφρόνησε τη φωνή και δεν έδωσε σημασία. Μετά από λίγες ημέρες, κι ενώ εκείνος συνέχιζε να περνάει μπροστά από την εικόνα με αναμμένα τα δαδιά, ακούει και πάλι τη φωνή να του λέει: "'Ω Μοναχέ αμόναχε, έως πότε θα συνεχίσεις να καπνίζεις τη μορφή μου και να με μαυρίζεις ατιμώντας με;". Και συγχρόνως με τη φωνή έχασε ο ταλαίπωρος το φως του κι έμεινε τυφλός. Έτσι καταλαβαίνοντας το σφάλμα του, ότι δηλαδή καταφρόνησε την πρώτη φωνή και δεν υπάκουσε, κατασκεύασε ένα στασίδι μπροστά στην εικόνα της Παναγίας και την παρακαλούσε συνεχώς να του συγχωρέσει αυτό το εξ' απροσεξίας αμάρτημα και να του χαρίσει το φως του, ώστε βλέποντας την Αγία Εικόνα της να την δοξάζει και να την ευχαριστεί πάντοτε.

Και η Παναγία μας, εισάκουσε την προσευχή του και του είπε: "Ιδού, από σήμερα σου χαρίζω το φως και πρόσεξε στο εξής να μην περάσεις με αναμμένα δαδιά, γιατί εγώ είμαι η Κυρία της Μονής αυτής και γοργά υπακούω σ' εκείνους που με επικαλούνται και τους χαρίζω τα προς σωτηρία αιτήματά τους, διότι καλούμαι

Γοργοεπήκοος". Από τότε η Αγία αυτή εικόνα ονομάζεται Γοργοεπήκοος, γιατί πραγματικά με τα θαυμαστά έργα της συνεχώς αποδεικνύει ότι γρήγορα υπακούει σ' εκείνους που προστρέχουν σ' αυτήν με ευλάβεια και πίστη.

Και πραγματικά η χάρη της ενεργεί πάμπολλα θαύματα όχι μόνο στο Άγιο Όρος, αλλά και έξω από αυτό, σε πόλεις και χωριά, σε ολόκληρη την Ελλάδα, αλλά και σε άλλα μέρη, όπου την ευλαβούνται και την επικαλούνται. Η Παναγία η Γοργοεπήκοος είναι πολύ θαυματουργή, ιατρεύει διάφορες ασθένειες, χαρίζει παιδιά σε άτεκνα ζευγάρια, φανερώνει απολεσθέντα αντικείμενα, προστατεύει όσους κινδυνεύουν στη θάλασσα, λυτρώνει όσους αιχμαλωτίζονται, θεραπεύει από τον πονοκέφαλο και την κόπωση, ανορθεί τους παραλύτους, χαρίζει το φως στους τυφλούς, θεραπεύει από θανατηφόρες ασθένειες, διώκει τις ακρίδες από τα χωράφια και άλλα πολλά θαυμαστά που βρίσκονται γραμμένα στη Μονή Δοχειαρίου, ως θαυματουργές επεμβάσεις της Παναγίας της Γοργοεπηκόου.

Όταν λοιπόν θεραπεύθηκε από την τύφλωση του ο τραπεζάρης Μοναχός, ονόματι Νείλος, οι πατέρες της Μονής έφτιαξαν στο χώρο αυτό ένα παρεκκλήσι προς τιμήν της Παναγίας της Γοργοεπηκόου, αφού η ίδια η Παναγία χαρακτήρισε τον εαυτό της με το επίθετο αυτό. Εκεί τελείται δύο φορές την εβδομάδα η θεία Λειτουργία, εκεί γίνονται οι κουρές των μοναχών και καθημερινά, πρωί και βράδυ, ψάλλονται παρακλήσεις μπροστά στην ιερή εικόνα. Η πρώτη αγιογραφηθείσα εικόνα της Παναγίας στη Μονή Δοχειαρίου, που έγινε το 1563, την αναφέρει ως Βρεφοκρατούσα, Φοβερά Προστασία και Γοργοεπήκοο. Πρέπει να επισημάνουμε λοιπόν, ότι η Παναγία όταν μίλησε στο μοναχό δεν χρησιμοποίησε για τον εαυτό της κανένα από τα ονόματα που ήταν γραμμένα στην τοιχογραφία, δηλαδή Γοργοεπήκοος, Βρεφοκρατούσα, Φοβερά Προστασία, αλλά κράτησε για τον εαυτό της το όνομα Γοργοεπήκοος, δηλώνοντας με τον τρόπο αυτό ότι υπακούει γρήγορα στις δεήσεις των πιστών και κατ' επέκταση ότι η υπακοή παίζει το σημαντικότερο ρόλο στη σωτηρία των ανθρώπων.

Μετά το θαύμα στο μοναχό Νείλο, στον οποίο χάρισε πάλι το φως του, η Παναγία μας θέλησε να δείξει μια άλλη ιδιότητά της, ένα άλλο χάρισμα για τη σωτηρία και την πνευματική προκοπή των ανθρώπων κι έδωσε στον εαυτό της το όνομα Γοργοεπήκοος, τονίζοντας το έργο της διακονίας. Όπως και ο Υιός της, έτσι κι εκείνη διακονεί με άπειρους τρόπους τη σωτηρία μας. Κι όπως με την υπακοή της τότε στα λόγια του Αρχαγγέλου Γαβριήλ συνέβαλε στη σωτηρία μας, έτσι και τώρα, ως υπακούουσα στα αιτήματά μας, επαναλαμβάνει με ταπεινωση: "ιδού η δούλη Κυρίου". Έτσι βοηθάει και σώζει γρήγορα όσους με πίστη καταφεύγουν σε αυτή και την επικαλούνται και την τιμούν ως Γοργοεπήκοο. Έκτοτε πολλές εικόνες, εκκλησίες, αλλά και μονές τιμούν την Παναγία την Γοργοεπήκοο, όπως άλλωστε κι εμείς που αποφασίσαμε με ευλάβεια να αφιερώσουμε το εσωτερικό παρεκκλήσιο του Μοναστηριού μας στο άγιο όνομά της.

Γιατί πραγματικά αισθανόμαστε πόσο μεγάλη ανάγκη έχουμε από τις πρεσβείες, τις μεσιτείες και την μητρική προστασία Της στους δύσκολους καιρούς που ζούμε. Η Μητέρα του Κυρίου μας μεριμνά γοργά για τη σωτηρία όλων μας και αναδίδει χάρη σε όλους όσους την επικαλούνται με πίστη, ελπίδα και αγάπη. Ας Την επικαλούμαστε πάντοτε, ας ψάλλουμε την Παράκλησή Της και ας Την πανηγυρίζουμε την ημέρα της εορτής Της, την 1η Οκτωβρίου.